

ज

“जकारो व्यञ्जनवर्णभेदः अर्द्धमात्राकालेनोच्चार्यः तस्यो-
त्पत्तिस्थानं नासिकानुगततालस्थानम् तस्योच्चारणे
जिह्वामध्येन तालुमध्यस्य स्पर्शः आभ्यन्तरप्रयत्नः ।
संवारनादघोषा अल्पप्राणश्च बाह्यप्रयत्नाः । मातृका-
न्यासेऽस्य वामहस्ताङ्गुल्येन न्यास्यता । वर्णाभिधानेऽस्य
वाचकशब्दा उक्ता यथा

“जकारो बोधनी विश्वा कुण्डली मखदोवियत् । कौमारी
नागविज्ञानी सव्याङ्गुलनखो वकः । सर्वेशश्चूर्णितो-
बुद्धिः स्वर्गात्मा घर्घरध्वनिः । धर्मैकपादः सुसुखो
विरजा चन्दनेश्वरी । गायनः पुष्पधन्वा च वागात्मा
च विरक्षिणी” । एतदधिष्ठातृदेवीध्येयरूपं यथा “चत-
र्भुजां धूम्रवर्णां कृष्णाम्बरविभूषिताम् । नानालङ्कार-
संयुक्तां जटासुकुटाराजिताम् । ईषद्वास्तुसुखीं नित्यां वरदां
भक्तवत्सलाम् । एवं ध्यात्वा ब्रह्मरूपां तन्मन्त्रं दशधा
जपेत्” वर्णोद्धारतन्त्रम् । अस्यस्वरूपं यथा “सदा ईश्वर
संयुक्तं जकारं शृणु सुन्दरि ! रक्तविदुल्लताकारं या
स्वयं परकुण्डली । पञ्चदेवमयं वर्णं पञ्चप्राणात्मकं सदा ।
त्रिशक्तिसहितं वर्णं त्रिविन्दुसहितं सदा” कामधेनु-
तन्त्रम् । तस्य मात्रावृत्ते प्रथमोपन्यासे मरणं फलम्
अशब्दे प्रमाणं दृश्यम् । [१।वाममतौ च भेदि० ।

ज पु० १ गायने २ घर्घरध्वनी एकाक्षरको० । इदमे ४शुक्रो
जकार पु० ज + स्वरूपे कारप्रत्ययः । जस्वरूपे वर्णे
“जकारो बोधनी विश्वा” वर्णाभिधानम् ।

इति वाचस्पत्ये जकारादिशब्दार्थसङ्कलनम् ।

इति श्रीतारानाथतर्कवाचस्पतिभट्टाचार्यविरचिते

वाचस्पत्ये चवर्गादिशब्दार्थ-

सङ्कलनं समाप्तम् ।

ट

टकारो व्यञ्जनवर्णभेदः अर्द्धमात्राकालेनोच्चार्यः अस्यो-
च्चारणस्थानं मूर्धा । अस्योच्चारणे मूर्धस्थानेन जिह्वा
मध्यस्य स्पर्शः आभ्यन्तरप्रयत्नः । विवारश्चासाघोषा बाह्य-
प्रयत्नाः । मातृकान्यासेऽस्य दक्षिणस्तिचि न्यास्यता वर्णा-
भिधाने अस्य वाचकशब्दा उक्ता यथा “टकारश्च कपाली
च सोमेशः खेचरी ध्वनिः । सुकुन्दो विनदा पृथ्वी वै-
ष्णवी वारुणी नरः । दक्षस्मिगर्द्धचन्द्रश्च जवा भूतिः पुन-
र्भवः । दृहस्यतिर्धनुर्हस्तः प्रमोदा विमला कटिः । राज-
गिरिर्महाधनुर्ग्राणात्मा सुसुखी मरुत्” । अस्य स्वरूपं यथा
“टकारं चञ्चलापाङ्गु ! स्वयं परमकुण्डली । कोटिवि-
दुल्लताकारं पञ्चदेवमयं सदा । पञ्चप्राणयुतं वर्णं पुण्यत्रय
समन्वितम् । त्रिशक्तिसहितं वर्णं त्रिविन्दुसहितं वरं
सदा” कामधेनुतन्त्रम् । एतदधिष्ठातृदेवतारूपं यथा
“ध्यानस्य प्रवक्ष्यामि शृणुष्व वरवर्षिणि ! । मातृती-
पुष्पवर्णाभां पूर्णचन्द्रनिभेक्षणाम् । दशबाहुसमायुक्तां
सर्वालङ्कारसंयुताम् । परमोत्तमप्रदां नित्यां सदा स्मरसुखीं
पराम् । एवं ध्यात्वा ब्रह्मरूपां तन्मन्त्रं दशधा जपेत्”
वर्णोद्धारतन्त्रम् । मात्रावृत्तेऽस्य प्रथमोपन्यासे खेदः-
फलम् । अशब्दे प्रमाणं दृश्यम् ।

ट पु० टल-ड । १।वामने २पादे शनिःखने च भेदि० ।

टक वन्धे चु० लभ० सक० सेट् इदित् । टङ्कयति-ते अटट-
ङ्कत्-त । “टङ्कितेनोऽतिपाटने” काशो० गङ्गास्रवः ।
“नाकृष्टं न च टङ्कितम् न नमितम् नोत्थापितम्
स्थानतः” महाना० । उट्टु + उक्ते खे । उट्टुङ्कितम् ।

टकार पु० ट + स्वरूपे कारप्रत्ययः । टस्वरूपे वर्णे टकारश्च
कपाली च” वर्णाभिधानम् ।

टकक पु० टकि-बा० कक् पृषो० उपधालोपश्च । देशभेदे ।
टकदेशीय पु० टकदेशे भवः क् । १।वास्तुकशान्ते त्रिका० ।
२तद्देशभवमात्रे त्रि० ।

टगण पु० मात्रावृत्ते षाण्मातृकप्रस्तावे त्रयोदशभेदात्मके
गणभेदे तेषामाकाराधिदेवाश्च ऊन्दोपन्योक्ता यथा

“(ऽऽऽ) १ शिवः ॥ऽऽ शशी २ (।ऽ।ऽ दिनपतिः) ३
(।।।। सुरपतिः) ४ (।।।।। शेषः) ५ (।ऽ।। अहिः) ६
(।।।।। सरोजम्) ७ (।।।।। धाता) ८ (।।।।। कलिः) ९